

สุพรรณา วินมูน : ผลกระทบต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจของการคุ้มครองอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศมาเลเซียและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในประเทศไทย. (ECONOMIC WELFARE COST OF PROTECTION FOR AUTOMOBILE INDUSTRY IN MALAYSIA AND PALM OIL INDUSTRY IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษา: รศ.ดร. อิศรา ศานติศาสน์, 113 หน้า. ISBN 974-17-3584-7

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการคุ้มครองอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศมาเลเซียและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของไทยต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่ปี 2536-2544 โดยได้แบ่งตลาดสินค้าออกเป็น 2 ตลาด คือ ตลาดสินค้านำเข้า และตลาดสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีการศึกษาทางด้านอุปทานของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ศึกษาอุปทานของสินค้านั้น ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ซึ่งไม่ได้รับการเปิดเผยจากผู้ผลิต ดังนั้น จึงได้สมมติให้อุปทานสินค้าที่ผลิตภายในประเทศมี 2 ลักษณะ คือ อุปทานสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่อราคาเท่ากับศูนย์ และอุปทานสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่อราคาเท่ากับอนันต์

วิธีการศึกษาอยู่บนกรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ดุลยภาพบางส่วน โดยได้สร้างสมการอุปสงค์ของรถยนต์และน้ำมันปาล์มดิบนำเข้าและอุปสงค์ของรถยนต์และน้ำมันปาล์มดิบที่ผลิตภายในประเทศ และนำผลที่ได้ไปคำนวณผลกระทบของการลดอัตราภาษีนำเข้าต่อราคาสินค้านำเข้า อุปสงค์ของสินค้านำเข้า ราคาสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ และอุปสงค์สินค้าที่ผลิตภายในประเทศ โดยแบ่งระดับการลดอัตราภาษีนำเข้าเป็น 3 ระดับ คือ 50 เปอร์เซ็นต์ 80 เปอร์เซ็นต์ และ 100 เปอร์เซ็นต์ของอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในแต่ละปี หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้ไปคำนวณผลกระทบของการลดอัตราภาษีนำเข้าที่เกิดขึ้นต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจ แล้วทำการเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดขึ้นของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย โดยอาศัยแนวคิดว่าด้วยค่าเสมอภาคอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity)

ผลการศึกษาชี้ว่า ผลได้ที่ผู้บริโภคของประเทศมาเลเซียจะได้รับจากการลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ในอุตสาหกรรมรถยนต์ มีมูลค่าประมาณ 47,670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมากกว่าผลได้ที่ผู้บริโภคของประเทศไทยได้รับจากการลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ ที่มีมูลค่าเพียง 240 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่วนเกินของผู้ผลิตจะลดลง คิดเป็นสัดส่วนสูงถึง 80-90 เปอร์เซ็นต์ของผลได้โดยรวมที่ผู้บริโภคได้รับเพิ่มขึ้นดังกล่าว นั่นคือส่วนเกินผู้ผลิตของประเทศมาเลเซียจะลดลงไม่เกิน 38,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ส่วนเกินผู้ผลิตของประเทศไทยจะลดลงไม่เกิน 230 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในส่วนของรายได้จากภาษีนำเข้าที่รัฐบาลของทั้ง 2 ประเทศจะได้รับลดลงนั้น คิดเป็นสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับผลได้โดยรวมที่ผู้บริโภคได้รับ

อย่างไรก็ตาม การลดอัตราภาษีนำเข้าเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ในทันทีทันใด เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะค่อยๆ ลดอัตราภาษีนำเข้า เพื่อให้เวลาแก่ผู้ผลิตในการที่จะปรับตัวทางด้านการผลิต หรือแรงงานที่จะหางานใหม่ ซึ่งจะทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4485587629 : MAJOR ECONOMICS

TE 149459

KEY WORD : ECONOMIC WELFARE / COST OF PROTECTION / AUTOMOBILE INDUSTRY /
MALAYSIA / PALM OIL INDUSTRY / THAILAND

SUPHANSA VINMOON: ECONOMIC WELFARE COST OF PROTECTION
FOR AUTOMOBILE INDUSTRY IN MALAYSIA AND PALM OIL
INDUSTRY IN THAILAND. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. ISRA
SARNTISART, Ph.D., 113 pp. ISBN 974-17-3584-7.

This study is aimed at assessing the impact of automobile industry protection in Malaysia and palm oil industry protection in Thailand on the economic welfare cost. The study focuses on the period from 1993-2001. The markets are divided into two types: imported and domestically produced. Since data on domestic good costs are not revealed by manufacturers, the elasticities of domestic good supply with respect to the price are not estimated and are assumed to be perfectly inelastic and perfectly elastic.

This study is based on the concept of Partial Equilibrium Analysis. Demand equations of imported and domestic goods are employed. Results are used to evaluate the effect of imported tariff reduction (50%, 80% and 100% of the prevailing rates) on prices of both types of goods. The impact of tariff reduction on economic welfare is also analyzed. After that, the impacts on the two countries are compared by the concept of Purchasing Power Parity (PPP).

According to the findings, if there had been a 0% tariff reduction between 1993-2001, for automobile industry of Malaysia, the consumer surplus would have increased by about US\$47,670 million. This was more than the loss in consumer surplus for palm oil industry of Thailand which would have been around US\$240 million. On the contrast, producer surplus would have dramatically decreased approximately 80-90% of total gain. For Malaysia, the producer surplus in automobile industry would have not decreased more than US\$38,000 million while producer surplus in palm oil industry of Thailand would have not decreased more than US\$230 million. For government revenue of the two countries, it would have slightly decreased when compare with the total gain.

In practice, an immediate tariff reduction to 0% is not easily implemented. Thus, government may gradually reduce tariff in order to allow time for producer to improve productivity and labour to search for new occupations. These will induce better and more efficient reallocation of resources.